

Diumenge quart d'Advent / C

Lectura primera

Mi 5,1-4a

Lectura de la profecia de Miquees

Això diu el Senyor: «Tu Bet-Lèhem Efrata, petita per figurar entre les famílies de Judà: de tu en sortirà el qui ha de regir Israel.» Els seus orígens són llunyans, des dels temps eterns. Els tindrà abandonats fins que la mare haurà tingut un fill; aleshores la resta dels germans tornarà cap al poble d'Israel. Es presentarà a fer de pastor amb la majestat del seu Déu, amb la glòria del nom del Senyor. I viuran en pau, perquè ara serà gran d'un cap a l'altre de la terra. Ell serà la pau.

Salm responsorial

79,2ac.3b.15-16.18-19 (R.: 4)

Pastor d'Israel, escolteu-nos.
Vós que teniu querubins per carrossa,
desvetlleu el vostre poder,
veniu a salvar-nos.

veniu i visiteu aquesta vinya,
que la vostra mà havia plantat
i havia fet robusta i forta. R.

R. Déu de l'univers, renoveu-nos,
feu-nos veure la claror de la vostra
mirada, i serem salvats.

Que la vostra mà reposi
sobre l'home que serà el vostre braç dret,
el fill de l'home a qui vós doneu la força.
No ens apartarem mai més de vós;
gardeu-nos la vida
perquè invoquem el vostre nom. R.

Déu de l'univers,
gireu des del cel els vostres ulls,

Lectura segona

He 10,5-10

Lectura de la carta als cristians hebreus

Germans, Crist deia a Déu quan entrà al món: «No voleu oblacions ni sacrificis, però m'heu format un cos; no exigiu l'holocaust ni l'expiació. Per això us dic: Com està escrit de mi en el llibre, Déu meu, vinc a fer la vostra voluntat.» Primer ha dit: «Les oblacions i els sacrificis, l'holocaust i l'expiació, no els voleu ni els exigiu», encara que totes aquestes ofrenes són precisament les que la llei prescrivia. Després afegeix: «Vinc a fer la vostra voluntat.» Adoneu-vos com supprimeix tot el que deia abans i ho substitueix pel que diu després. A nosaltres ens ha santificat l'ofrena del cos de Jesucrist, feta una vegada per sempre per complir aquesta «voluntat» de Déu.

Evangelí

Lc 1,39-45

Lectura de l'evangelí segons sant Lluç

Per aquells dies, Maria se n'anà decididament a la Muntanya, a la província de Judà; entrà a casa de Zacaries i saludà Elisabet. Tan bon punt Elisabet va sentir la salutació de Maria el nen saltà dins les seves entranyes, i Elisabet, plena de l'Esperit Sant, cridà amb totes les seves forces: «Ets beneïda entre totes les dones i és beneït el fruit de les teves entranyes. Qui sóc jo perquè la mare del meu Senyor vingui a visitar-me? Mira: tan bon

punt he sentit la teva salutació, el nen ha saltat d'entusiasme dins les meves entranyes.
Feliç tu que has cregut! Allò que el Senyor t'ha fet saber, es complirà.»